

Valsts ieņēmumu dienests

Talejas iela 1, Rīga, LV-1978, tālr. 67122689, e-pasts vid@vid.gov.lv, www.vid.gov.lv

UZZIŅA

Rīgā

10.09.2026. Nr. P005-17/27.1/6694

Uz 19.08.2026. Nr. b/n

SIA "VVVVVVVVV"
Paziņošanai EDS

Par uzziņas sniegšanu

Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – VID) ir izskatījis SIA "VVVVVVVVV", reģ. Nr. 444444444444 (turpmāk – iesniedzēja), iesniegumu par uzziņas sniegšanu (turpmāk – iesniegums) un sniedz šādu uzziņu.

Iesniedzēja iesniegumā izklāsta šādu faktu aprakstu.

Faktu aprakstā iesniedzēja norāda, ka uzziņa ir Administratīvā procesa likumā paredzēts tiesisks instruments, ar kura palīdzību privātpersona pirms konkrētas rīcības veikšanas vai publiski tiesisko attiecību nodibināšanas var saņemt kompetentās iestādes skaidru un saistošu viedokli par tiesību normu piemērošanu noteiktos faktiskajos apstākļos. Tiesības pieprasīt uzziņu izriet no tiesiskas valsts principa, tiesiskās noteiktības principa un personas tiesībām zināt savas tiesības, lai tā varētu plānot savu rīcību saprātīgi, paredzami un atbilstoši piemērojamajam normatīvajam regulējumam.

Nemot vērā minētās nodokļu maksātāja tiesības, kuru īstenošanas kārtību reglamentē Administratīvā procesa likuma 9. nodaļa, iesniedzēja, vēršas pie VID augstākās amatpersonas ar lūgumu izsniegt uzziņu par iesniedzējas tiesībām un pienākumiem saistībā ar normatīvo aktu grozījumu piemērošanu konkrētajai faktiskajai situācijai.

Lūgums izsniegt uzziņu ir pamatots ar iesniedzējas objektīvu nepieciešamību iegūt tiesisko noteiktību un tiesisko skaidrību par to, kā uzņēmumam rīkoties pēc normatīvo aktu grozījumu spēkā stāšanās, lai tā turpmākā saimnieciskā darbība būtu tiesiska, pārbaudāma un pilnībā atbilstoša nodokļu, muitas un importa ierobežojumu regulējumam.

Uzziņa ir nepieciešama arī tādēļ, lai iesniedzēja pirms turpmākas preču importēšanas saņemtu kompetentas nodokļu un muitas administrācijas nepārprotamu vērtējumu par to, vai zemāk norādītajos faktiskajos un tiesiskajos

apstākļos uzņēmums ir tiesīgs turpināt konkrēto preču importu, kā arī kādi nosacījumi vai ierobežojumi šādai rīcībai būtu piemērojami.

Iesniedzēja ir Latvijas Republikā reģistrēts un rezidējošs uzņēmums, kura saimnieciskās darbības pamatvirziens ir pārtikas preču vairumtirdzniecība un mazumtirdzniecība. Iesniedzēja savas komercdarbības ietvaros importē pārtikas preces, galvenokārt tēju un ar to saistītus produktus, no Krievijas Federācijas, lai pēc šo preču laišanas brīvā apgrozībā tās izplatītu Latvijas Republikā un Eiropas Savienības tirgū.

Līdz attiecīgo normatīvo aktu grozījumu spēkā stāšanās brīdim iesniedzēja ilgstoši un tiesiski importēja preces, kas klasificējamās ar Kombinētās nomenklatūras kodiem 09021000, 09023000 un 21069092. Šo preču izejvielu faktiskās izcelsmes valstis ir trešās valstis, tostarp Šrilanka, Vjetnama, Ķīna vai Kenija. Minētās preces tiek fasētas kartona vai metāla iepakojumā, kas ražots Ķīnā vai citā Āzijas valstī, savukārt preču galīgā iepakošana un marķēšana tiek veikta Krievijas Federācijā, ievērojot attiecīgās valsts normatīvās prasības, tai skaitā prasības par svītrkoda norādīšanu.

Iesniedzējas rīcībā esošā informācija liecina, ka preču iepakojšanas vietā netiek veiktas tādas ražošanas, pārstrādes, fiziskas, ķīmiskas vai laboratoriskas darbības, kuru rezultātā tiktu mainīta preču būtība, kvalitāte, sastāvs vai tiktu radīts jauns produkts. Iepakojšanas vietā tiek veiktas tikai darbības, kas pēc savas tiesiskās un faktiskās būtības ir saistītas ar preces fasēšanu, iepakojšanu un marķēšanu.

Pēc iepakojšanas šādi fasētās preces tiek ievestas Latvijas Republikā, kur tiek veiktas muitas formalitātes un preces tiek deklarētas laišanai brīvā apgrozībā, ievērojot piemērojamo muitas, nodokļu un pārtikas aprites regulējumu.

Tiesisko apstākļu izklāsts un piemērojamā regulējuma nozīme.

Ar Ministru kabineta 2026. gada 4. augusta noteikumiem Nr. 451 tika izdarīti grozījumi Ministru kabineta 2024. gada 5. marta noteikumos Nr. 158 "Noteikumi par ievēšanai (importēšanai) Latvijā aizliegtiem lauksaimniecības un lopbarības produktiem". Minētie grozījumi ir tieši attiecināmi uz preču grupām, kuras iesniedzēja līdz šim ir importējusi, tādēļ to pareizai interpretācijai un piemērošanai konkrētajā situācijā ir būtiska nozīme.

Ar minētajiem grozījumiem tika noteikts sekojošais.

1. Izteikt 2. punktu šādā redakcijā:

"2. Latvijā aizliegts ievest lauksaimniecības un lopbarības produktus no Krievijas Federācijas un Baltkrievijas Republikas, kā arī šo valstu izcelsmes produktus no citām trešajām valstīm, kuri klasificējami ar Kombinētās nomenklatūras:

2.1. I pielikuma otrās daļas I sadaļas 1., 3. un 4. nodaļas, II sadaļas 7., 8., 10., 11. un 12. nodaļas, kā arī IV sadaļas 16., 20. un 23. nodaļas preču kodiem;

2.2. I pielikuma otrās daļas II sadaļas 9. nodaļas preču kodu 09011100, 09011200, 09012100, 09012200, 09019010, 09019090, 09021000, 09022000, 09023000, 09024000, 09041100, 09041200, 09042110, 09042190, 09042200, 09051000, 09052000, 09061100, 09061900, 09062000, 09071000, 09072000, 09081100, 09081200, 09082100, 09082200, 09083100, 09083200, 09092100, 09092200, 09093100, 09093200, 09096100, 09096200, 09101100, 09101200,

09102010, 09102090, 09103000, 09109105, 09109110, 09109190, 09109910, 09109931, 09109933, 09109939, 09109950, 09109991 un 09109999;

2.3. I pielikuma otrās daļas III sadaļas 15. nodaļas preču kodu 15011010, 15011090, 15012010, 15012090, 15019000, 15021010, 15021090, 15029010, 15029090, 15030011, 15030019, 15030030, 15030090, 15041010, 15041091, 15041099, 15042010, 15042090, 15043010, 15043090, 15071010, 15071090, 15079010, 15079090, 15081010, 15081090, 15089010, 15089090, 15092000, 15093000, 15094000, 15099000, 15101000, 15109000, 15111010, 15111090, 15119011, 15119019, 15119091, 15119099, 15121110, 15121191, 15121199, 15121910, 15121990, 15122110, 15122190, 15122910, 15122990, 15131110, 15131191, 15131199, 15131911, 15131919, 15131930, 15131991, 15131999, 15132110, 15132130, 15132190, 15132911, 15132919, 15132930, 15132950, 15132990, 15141110, 15141190, 15141910, 15141990, 15149110, 15149190, 15149910, 15149990, 15151100, 15151910, 15151990, 15152110, 15152190, 15152910, 15152990, 15153010, 15153090, 15155011, 15155019, 15155091, 15155099, 15156011, 15156051, 15156059, 15156060, 15156091, 15156099, 15159011, 15159021, 15159029, 15159031, 15159039, 15159040, 15159051, 15159059, 15159060, 15159091, 15159099, 15161010, 15161090, 15162010, 15162091, 15162095, 15162096, 15162098, 15163091, 15163098, 15171010, 15171090, 15179010, 15179091, 15179093, 15179099, 15220010, 15220031, 15220039, 15220091 un 15220099;

2.4. I pielikuma otrās daļas IV sadaļas 17. nodaļas preču kodu 17011210, 17011290, 17011310, 17011390, 17011410, 17011490, 17019100, 17019910, 17019990, 17021100, 17021900, 17022010, 17022090, 17023010, 17023050, 17023090, 17024010, 17024090, 17025000, 17026010, 17026080, 17026095, 17029010, 17029030, 17029050, 17029071, 17029075, 17029079, 17029080, 17029095, 17031000 un 17039000.”

Līdz ar to ir izveidojusies tiesiski nozīmīga situācija, kurā aizlieguma tvērumā var tikt ietvertas preču grupas, kuras iesniedzēja iepriekš importēja tiesiski un kuru izejvielu faktiskā izcelsme nav Krievijas Federācija. Tādēļ izšķiroša nozīme ir ne vien preču nosūtīšanas vai iepakojšanas valstij, bet arī preču izcelsmes, ražošanas un būtiskās pārstrādes juridiskajam izvērtējumam.

Iesniedzēja vērš uzmanību, ka, vērtējot aizlieguma piemērojamību konkrētajām precēm, ir nepieciešams nošķirt preču izcelsmi no preču nosūtīšanas, iepakojšanas vai marķēšanas vietas. Šāds nošķīrums ir būtisks, jo tiesiskās sekas, kas izriet no importa aizlieguma, nevar tikt pamatotas tikai ar apstākli, ka prece ir iepakota vai marķēta Krievijas Federācijā, ja vien šajā valstī nav notikusi tāda ražošana vai būtiska pārstrāde, kas saskaņā ar piemērojamo regulējumu mainītu preces izcelsmi.

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 852/2004 par pārtikas produktu higiēnu, kā arī Latvijas pārtikas uzņēmumu reģistrācijas un uzraudzības sistēma pārtikas aprites jomā nošķir dažādus pārtikas aprites posmus un darbības, tostarp ražošanu, apstrādi, pārstrādi, iepakojšanu, uzglabāšanu un izplatīšanu. No minētā izriet, ka iepakojšana vai pārpakošana pati par sevi nav pielīdzināma produkta

ražošanai vai pārstrādei, ja tās rezultātā netiek būtiski mainītas produkta īpašības vai radīts jauns produkts.

Arī pārtikas aprites un marķēšanas regulējuma sistēmiskā interpretācija apstiprina, ka produkta izcelsme, ražotājs, iepakotājs un izplatītājs var būt dažādi subjekti vai atrasties dažādās valstīs. Līdz ar to tikai norāde uz iepakojuma vietu, svītrkodu vai iepakotāja valsti pati par sevi nav pietiekams pamats secinājumam, ka attiecīgā prece ir Krievijas Federācijas izcelsmes produkts.

Iesniedzējas ieskatā juridiski nozīmīgs ir apstāklis, ka preces iepakojšana, fasēšana, pārfasēšana vai marķēšana ir nošķirama no ražošanas un pārstrādes. Ja iepakojšanas procesā netiek veikta preces būtiska apstrāde, netiek mainīta tās kvalitāte, sastāvs vai ekonomiskā identitāte un netiek radīts jauns produkts, šādas darbības pašas par sevi nevar būt pietiekams pamats preces izcelsmes maiņai vai secinājumam, ka prece ir Krievijas Federācijas izcelsmes produkts.

Šādos apstākļos iesniedzēja uzskata, ka attiecīgo importa ierobežojumu piemērošanā ir nepieciešams ievērot samērīguma principu, tiesiskās noteiktības principu un normatīvā regulējuma mērķi, proti, liegt konkrētu lauksaimniecības un lopbarības produktu ieviešanu no Krievijas Federācijas vai šo valstu izcelsmes produktu ieviešanu no citām trešajām valstīm, nevis liegt tādu preču importu, kuru faktisko izejvielu izcelsme ir citās valstīs un kuras Krievijas Federācijā ir tikai iepakotas vai marķētas.

Iesniedzējas jautājumi.

Pamatojoties uz iepriekš izklāstītajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, kā arī ievērojot Administratīvā procesa likuma 9. nodaļā nostiprinātās personas tiesības saņemt uzziņu par savām tiesībām, iesniedzēja lūdz Valsts ieņēmumu dienestu izsniegt uzziņu, sniedzot skaidru, motivētu un praktiski piemērojamu atbildi uz jautājumu, vai iesniedzēja ir tiesīga no Krievijas Federācijas importēt preces, kas klasificējamās ar Kombinētās nomenklatūras kodiem 09021000, 09023000 un 21069092, ja šo preču izejvielu faktiskā izcelsme nav Krievijas Federācija, bet Krievijas Federācijā ir veikta tikai preču iepakojšana, fasēšana vai marķēšana.

Ja VID ieskatā minēto preču importēšana tomēr ir pieļaujama tikai ar noteiktiem nosacījumiem, papildu dokumentiem, pierādījumiem vai ierobežojumiem, iesniedzēja lūdz uzziņā konkrēti norādīt šādus nosacījumus, to tiesisko pamatojumu un praktisko izpildes kārtību, lai uzņēmums varētu nodrošināt pilnīgu atbilstību piemērojamajam regulējumam.

Iesniedzēja norāda, ka tiesiskās palāvēības princips, tiesiskās noteiktības princips un labas pārvaldības princips ir būtiski tiesiskas valsts elementi. Valsts pārvaldei, piemērojot normatīvos aktus, ir pienākums rīkoties paredzami, konsekventi un saprotami, savukārt privātpersonai ir tiesības pirms konkrētas rīcības veikšanas saņemt skaidru iestādes viedokli un uz to paļauties, plānojot savu saimniecisko darbību.

Iesniedzēja uzsver, ka uzziņa par savām tiesībām ir nepieciešama nevis abstrakta viedokļa saņemšanai, bet konkrēta un praktiski piemērojama rīcības modeļa noteikšanai. Iesniedzēja vēlas nodrošināt, lai tās turpmākā rīcība būtu

savlaicīgi saskaņota ar kompetentās iestādes tiesisko vērtējumu un neradītu šaubas par atbilstību nodokļu, muitas un importa ierobežojumu regulējumam.

VID, izvērtējis iesniegumā ietverto faktu aprakstu un no minētajiem faktiem izrietošus konkrētus jautājumus, atbilde uz kuriem ir atkarīga no šo faktu juridiska vērtējuma, sniedz šādu uzziņu.

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regulas (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 59. pantu regulas 60. un 61. pantā ir noteikti noteikumi nepreferenciālas preču izcelsmes noteikšanai, lai piemērotu:

a) kopējo muitas tarifu, izņemot pasākumus, kas minēti 56. panta 2. punkta d) un e) apakšpunktā;

b) pasākumus, kas nav tarifa pasākumi un kas paredzēti Savienības noteikumos, kuri reglamentē ar preču tirdzniecību saistītas īpašas jomas; un

c) citus Savienības pasākumus attiecībā uz preču izcelsmi.

Tādējādi muitas tarifa un pasākumu, kas nav tarifa pasākumi (pie kuriem pieskaitāmas arī sankcijas), piemērošanai izmanto nepreferenciālas izcelsmes noteikumus.

Komisijas 2015. gada 28. jūlija Deleģētās regulas (ES) 2015/2446, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem (turpmāk – Regula 2015/2446), 34. panta pirmajā daļā ir noteiktas minimālās darbības, kas netiek uzskatītas par būtisku ekonomiski pamatotu pārstrādi vai apstrādi izcelsmes piešķiršanas nolūkos.

Regulas 2015/2446 34. panta pirmajā daļā noteikts, ka turpmāk minētais netiek uzskatīts par būtisku ekonomiski pamatotu pārstrādi vai apstrādi izcelsmes piešķiršanas nolūkos:

a) darbības, lai nodrošinātu produktu saglabāšanu labā stāvoklī, tos pārvadājot un uzglabājot (vēdināšana, izklāšana, žāvēšana, bojāto daļu atdalīšana un tamlīdzīgas darbības), vai darbības, kas atvieglo sūtīšanu vai pārvadāšanu;

b) vienkāršas darbības – putekļu noslaucīšana, sijāšana vai vētīšana, šķirošana, klasificēšana, saskaņošana, mazgāšana, sagriešana;

c) iepakojuma maiņa, kā arī sūtījumu sadalīšana un salikšana, vienkārša iepildīšana pudelēs, bundžās, flakonos, maisos, kārbās vai kastēs, piestiprināšana pie kartītēm vai plāksnēm, kā arī citas vienkāršas iepakojšanas darbības;

d) preču iesaiņošana komplektos vai ansambļos vai sagatavošana pārdošanai;

e) marķējuma, etiķešu vai citu tamlīdzīgu atšķirības zīmju piestiprināšana produktiem vai to iepakojumam;

f) vienkārša produktu daļu salikšana, lai veidotu gatavu produktu;

g) demontāža vai lietojuma maiņa;

h) divu vai vairāku a) līdz g) punktā norādīto darbību apvienojums.

Regulas 2015/2446 34. panta otrā daļa noteic, ka precēm, uz kurām attiecas 22-01. pielikums, piemēro nodaļas palīgnoteikumus par attiecīgajām precēm. Precēm, uz kurām neattiecas 22-01. pielikums, ja pēdējo apstrādi vai pārstrādi uzskata par minimālu darbību, galīgā produkta izcelsme ir tā valsts vai teritorija,

kurā ir materiālu lielākās daļas izcelsme. Ja galīgais produkts ir klasificējams Harmonizētās sistēmas 1. līdz 29. nodaļā vai 31. līdz 40. nodaļā, materiālu lielāko daļu nosaka, pamatojoties uz materiālu svaru. Ja galīgais produkts ir klasificējams Harmonizētās sistēmas 30. vai 41. – 97. nodaļā, materiālu lielāko daļu nosaka, pamatojoties uz materiālu vērtību.

Iesniegumā minētās preces, kas atbilst Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu un tās ikgadējiem grozījumiem (turpmāk – Kombinētā nomenklatūra) kodiem 09021000, 09023000 un 21069092, nav uzskaitītas Regulas 2015/2446 22-01. pielikumā. Tādējādi, ja šo preču pēdējo apstrādi vai pārstrādi uzskata par minimālu darbību, tad galīgā produkta izcelsme ir tā valsts, kurā ir materiālu lielākās daļas izcelsme, savukārt materiālu lielāko daļu nosaka, pamatojoties uz materiālu svaru.

Regulas 2015/2446 36. panta 2. punktā noteikts, lai gan saskaņā ar 5. vispārīgo kombinētās nomenklatūras interpretācijas noteikumu, kas izklāstīts Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 I pielikumā, klasifikācijas nolūkos iepakojuma materiālus un iepakojuma tvertnes uzskata par produkta daļu, izcelsmes noteikšanas nolūkos tos neņem vērā, izņemot gadījumus, kad 22-01. pielikuma noteikums, ko piemēro attiecīgajām precēm, ir balstīts uz pievienotās vērtības procentuālo vērtību.

Tādējādi iepakojuma materiālus un iepakojuma tvertnes iesniegumā minētajiem produktiem, kas klasificējami ar Kombinētās nomenklatūras kodiem 09021000, 09023000 un 21069092, izcelsmes noteikšanas nolūkos neņem vērā.

Ņemot vērā minēto, ja Šrilankas, Vjetnamas, Ķīnas Tautas Republikas vai Kenijas izcelsmes preces, kas klasificējamās ar Kombinētās nomenklatūras kodiem 09021000, 09023000 un 21069092, iepako, fasē vai marķē Krievijas Federācijā, gala produkts saglabā savu sākotnējo izcelsmes valsti.

Lauksaimniecības un lauku attīstības likuma pārejas noteikumu 31. punkts noteic, lai ievērotu un nodrošinātu Latvijas sabiedrības drošību (publisko interešu aizsardzību), labklājību (sabiedrības kopējo materiālo labumu vairošanu) un citu personu tiesību (tostarp tiesību uz īpašumu) aizsardzību, ir aizliegta lauksaimniecības un lopbarības produktu ieviešana (importēšana) Latvijā no Krievijas Federācijas un Baltkrievijas Republikas, kā arī Krievijas Federācijas vai Baltkrievijas Republikas izcelsmes lauksaimniecības un lopbarības produktu ieviešana (importēšana) Latvijā no citām trešām valstīm.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2024. gada 5. marta noteikumu Nr. 158 “Noteikumi par ieviešanai (importēšanai) Latvijā aizliegtiem lauksaimniecības un lopbarības produktiem” (turpmāk – Ministru kabineta noteikumi Nr. 158) 1. punktu noteikumi nosaka lauksaimniecības un lopbarības produktus atbilstoši Kombinētās nomenklatūras kodiem, kas noteikti Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumā un tās grozījumos, kuru ieviešana (importēšana) Latvijā no Krievijas Federācijas un Baltkrievijas Republikas ir aizliegta, kā arī Krievijas Federācijas vai Baltkrievijas Republikas izcelsmes lauksaimniecības un lopbarības produktus, kuru ieviešana (importēšana) Latvijā no citām trešajām valstīm ir aizliegta.

Ministru kabineta noteikumu Nr. 158 2.2. apakšpunkts noteic, ka Latvijā aizliegts ievest lauksaimniecības un lopbarības produktus no Krievijas Federācijas un Baltkrievijas Republikas, kā arī šo valstu izcelsmes produktus no citām trešajām valstīm, kuri klasificējami ar Kombinētās nomenklatūras I pielikuma otrās daļas II sadaļas 9. nodaļas preču kodu 09021000 un 09023000.

Lauksaimniecības un lauku attīstības likuma pārejas noteikumu 33. punktā ir noteikts, ka ar ieviešanu (importēšanu) Latvijā šā likuma pārejas noteikumu 31. punkta izpratnē saprot lauksaimniecības un lopbarības produktu izlaišanu šādās muitas jomu regulējošos normatīvajos aktos noteiktās muitas procedūrās:

1) laišana brīvā apgrozībā, izņemot laišanu brīvā apgrozībā nolūkā piegādāt produktus saņēmējam citā dalībvalstī ar atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa;

2) ieviešana pārstrādei, izņemot ieviešanu pārstrādei ar mērķi produktus iznīcināt;

3) ieviešana galapatēriņam.

Ja preces tiek fasētas, iepakotas un marķētas Krievijā un kā preču eksportētājs/nosūtītājs muitas vai komerciālos dokumentos ir norādīta Krievijas fiziskā vai juridiskā persona vai kā nosūtīšanas vieta ir norādīta ģeogrāfiskā vieta Krievijā, tad uzskatāms, ka preces tiek importētas no Krievijas.

Atbilstoši Lauksaimniecības un lauku attīstības likuma pārejas noteikumu 35. punktam šā likuma pārejas noteikumu 31., 32., 33. un 34. punkts zaudē spēku 2027. gada 1. jūlijā.

Pamatojoties uz minēto, līdz 2027. gada 30. jūnijam ir aizliegts importēt Latvijā no Krievijas Federācijas preces, kas klasificējamās ar Kombinētās nomenklatūras kodiem 09021000, un 09023000, arī ja šo preču izejvielu izcelsmes valsts nav Krievijas Federācija, bet Krievijas Federācijā ir veikta tikai preču iepakošana, fasēšana vai marķēšana.

Kombinētās nomenklatūras kods 21069092 nav iekļauts Ministru kabineta noteikumos Nr. 158. Līdz ar to uzziņas izdošanas brīdī uz to neattiecas Ministru kabineta noteikumu Nr. 158 2. punktā minētais aizliegums importēt no Krievijas Federācijas, kā arī uz šīm Krievijas Federācijas izcelsmes precēm no trešajām valstīm.

Sniedzot uzziņu, izmantotas šādas tiesību normas: Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regulas (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 59. pants, Komisijas 2015. gada 28. jūlija Deleģētās regulas (ES) 2015/2446, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem, kuri attiecas uz dažiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem, 34. pants, 36. panta 2. punkts, 22-01. pielikums, Lauksaimniecības un lauku attīstības likuma pārejas noteikumu 31., 33. un 35. punkts, Ministru kabineta 2024. gada 5. marta noteikumu Nr. 158 "Noteikumi par ieviešanai (importēšanai) Latvijā aizliegtiem lauksaimniecības un lopbarības produktiem" 1. punkts un 2.2. apakšpunkts.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 101. panta ceturtajai daļai uzziņu var apstrīdēt augstākā iestādē. Ja augstākas iestādes nav vai tā ir Ministru kabinets, tad uzziņa nav apstrīdama. Tā nav pārsūdzama tiesā. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 1. panta otro daļu augstāka iestāde ir tiesību subjekts, tā struktūrvienība vai amatpersona, kas hierarhiskā kārtībā var dot rīkojumu iestādei vai atcelt tās lēmumu. Ņemot vērā, ka VID attiecībā uz uzziņu apstrīdēšanu nav augstākas iestādes, šī uzziņa nav apstrīdama un pārsūdzama.

Ģenerāldirektore

B. Šmite-Rože

DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU

Paspārne 67120832